

STREEKVOS NEDERLAND EDITIE 22

05 – 06 - 2026

Locatie: Brikweg / Brikpad, Almere.

Afstand: 12 km

Ik kom uit de wereld van de allround sportvisserij waaruit ik vanaf mijn kinderjaren mijn noodzakelijke ontspanning haalde, omdat ik zware ADD en lichte ASS stoornissen heb. Ik ben er echter mee gestopt vorig jaar na eerst de laatste 10 jaar herhaaldelijk geconfronteerd te zijn geweest met oost Europeanen aan de grote rivieren, welke hier in Nederland bijna ongestraft extreem asociaal natuurbederf plegen en de vis zo zwaar mis handelen dat je denkt dat ze bezeten zijn van satanisme. Handhavers durven ze niet eens aan te spreken en discrimineren dus Nederlanders, maar in ieder geval wil ik daar niet bij horen. De druppel ging echter goed over de emmer toen afgelopen jaar (2025) het overkoepelende orgaan voor de Sportvisserij en uitgever van de Vispas 'Sportvisserij Nederland', zonder enige vorm van overleg met de hengelsportverenigingen (die voor de viswateren zorgen, overleggen met en toestemming van gemeenten en daarmee met hun leden voor de Vispas verkopen waar Sportvisserij Nederland haar inkomsten uit krijgt...) hun naam veranderde in 'SportvisUnie' (een veel zeggende naam, want het lijkt natuurlijk sprekend op 'Europese Unie' oftewel EU, het meest ondemocratische orgaan dat we kennen in Europa) en intensief ging samenwerken met Rijkswaterstaat (de overheid is vijand nummer 1 van o.a. de hengelsport omdat ze overal visoevers weg nemen en de hengelsport alleen benutten als PINautomaat, dat is al decennia zo...).

Maar goed, ik vis dus niet meer terwijl dit mijn rust en ontspanning was. Omdat ik er dus niet meer van kan genieten.

Bovenstaande vertel ik jullie omdat ik daarmee wil aanduiden hoe belangrijk ontspanning voor mij is en dat ik een soort Roerdomp ben (een vrij schuwe vogel die zichzelf heel goed kan camoufleren in de natuur). Ik viste ook het liefst aan lange stille rivieroeveren zonder bebouwing, hoogstens 1 boerderij op enige afstand en kon mij zo goed integreren in de natuur (soms weekenden lang in een eveneens onopvallend tentje...) dat de meest uitzonderlijk door mensen ontmoette vogels en dieren (o.a. vossen) tot op een meter afstand van mij kwamen. Zo heb ik tijdens een radiovos editie van Streekvos 1 in de duinen bij IJmuiden (vergeet ik nooit omdat ik die dag ook doodziek was...) chips zitten eten (alles kwam er toch al uit...) en mijn enige gezelschap was een jong vosje. Op een metertje van mijn dieseltje (autootje) zat vosje samen met mij chips te eten. Een vosje met streken, samen met een Streekvos... samen alleen, maar er misschien nooit blij mee geweest...

Tijdens Streekvos 22 verwachtte ik (kijkend op Google Maps) ook een zeer eenzame plek en één die er uit zag als het einde van de wereld in 2050. Agenda2030 was een feit geworden na 20 jaar weerstand van alle volken in Europa, maar de EU was nooit gevallen. Het land was bezaaid met windturbines van 240 hoog en camera's zo dat ze exact konden bepalen waar jij was en wat je deed. Want de slager bezoeken kostte je direct credit en deed je dat een keer teveel dan werd je bankrekening automatisch geplunderd en leefde je de rest van de maand in armoede. Verliet je in de door de staat steeds vaker opgelegde periodes je directe leefomgeving, werd je meteen opgepakt door langs de wegen opgestelde patrouilles 'sociale militairen' en mocht je een week gaan brommen achter tralies. Dat idee had ik er bij, maar juist daarom leek deze 'uithoek' mij de ideale kandidaat voor een Streekvos locatie. Maar doordat ik er zo'n horrorbeeld bij kreeg stelde ik het bezoeken van deze plek steeds uit en ook omdat er maar 1 boom stond en verder niks. Stel je voor dat ze die boom weg hadden gehaald of dat deze was omgevallen of zo? Dan kon ik daar geen mast kwijt... kortom,

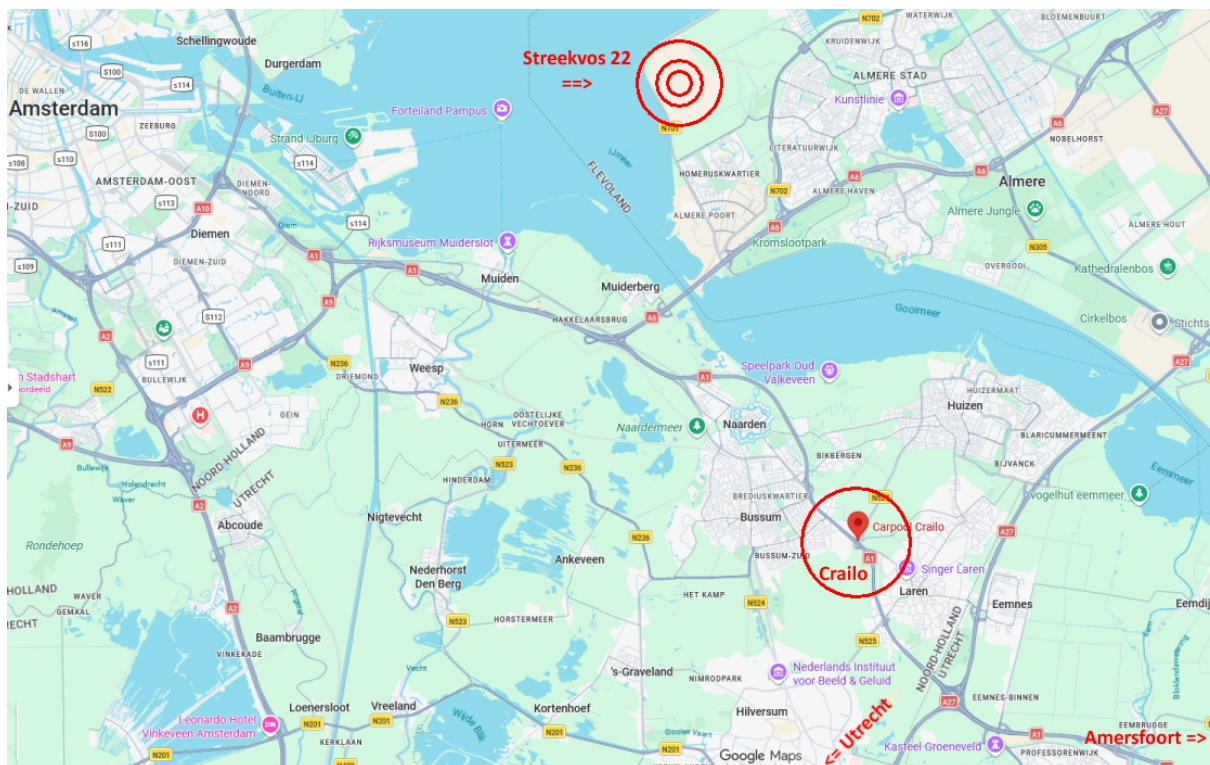
bezwaren die mij steeds tot uitstel bewogen. Maar (deels) ongegrond zo bleek...

Vrijdagavond 5 juni 2026 was zo'n Streekvos avond waarvan ik verwachtte dat deze in het verdomhoekje zat. Het was niet alleen de eerste Streekvos editie na 2 maanden die niet gevolgd ging worden door een volgende editie de vrijdag direct daarop, maar ook zat er behalve een week tussen ook nog een afwijkende Streekvos avond achteraan. Daarbij was mijn afnemende weersverwachting ook niet ongegrond gebleken, want ik ken de spelletjes van de weermanipulatie die ook boven Nederland sinds 2023 plaats vind (pure misdaad in opdracht van globalistische elite, de rijksten der aarde met alleen maar macht en geld honger...). Ze laten ons in het vroege voorjaar denken dat er een prachtige zomer komt, zo dat mensen massaal vakanties gaan boeken in eigen land (omdat ze jaar op jaar verder financieel worden uitgekleeed) en vervolgens stimuleren ze lage druk gebieden zo dat het weer tegen de vakantieperiode (juli , augustus) slecht tot extreem slecht wordt (wie kent de toestanden van 2018 niet, de extreme droogte die ze in Afrika al decennia lang stimuleren en mensen maar denken dat het klimaat veranderd maar dat geeft zelfs het IPCC inmiddels toe, dat dit pure onzin is). Mei was amper voorbij en volop mooi weer geweest terwijl april ook al niet tegen viel, met vooral wind stille warme avonden. Maar het is nog geen juni of wind en regen duiken opeens herhaaldelijk op en het weer wordt (zoals ieder jaar opnieuw) gigantisch wisselvallig. Weten jullie nog dat ik beweerde dat ik denk dat de Streekvos beter weer op de vosavonden zou krijgen als ik van week 2 naar week 1 en 3 zou verkassen? Ik weet of iemand het toevallig gevolgd heeft, maar sinds ik dat deed heeft de Streekvos nog 1 avond slecht weer gehad (en die konden we niet staan omdat de eerdere Streekvos auto niet wilde starten) en 1 avond noorderwind (maar ook toen was het glashelder. Daarvoor alleen maar regen, sneeuw en hagel. Wind, kou en alle ellende die je niet wilt als radiovos. Denk je nou echt dat ik helderziend ben? Of zou ik de spelletjes van de

machtige globalisten door hebben? Weermanipulatie bestaat en wordt ook boven Nederland toegepast, of je het nou geloven wilt of niet. Dat tuig doet waar ze zin in hebben terwijl de zon volgens mij van ons allemaal is.

Enfin, ik dwaal af. Vrijdagavond 5 juni 2026... ik verwachtte Starwars maar kreeg een soort zomerse wei die echter wel verziekt was door de windturbines. En toen wij aankwamen zagen wij groepjes Duitsers en andere buitenlanders op de velden bij elkaar staan dicht bij de voeten van de windturbines. Hier in windpark (het lijkt niet eens op een park, maar goed...) 'Jaap Rodenburg 2' was duidelijk iets gaande. Een passerende boer werd door Rob aangesproken (het zal niet...) en daarna wist Rob mij te vertellen dat er sprake was van georganiseerde 'uitjes' naar het 'windpark'. What the (...)? Voor je plezier hier gaan rond hangen?? Daar snap ik als natuur en ruimte liefhebber met hoogtevrees dus helemaal niks van... Van mij mogen ze die kolere dingen met hun wiebelstroom vandaag nog allemaal omver trekken en afvoeren naar 'Nergens Heen'! Maar wie ben ik? Rob die ook oog heeft voor geschiedenis was met zijn smartphone aan het rond kijken om foto's te maken, na dat ik met Rob's hulp de antenne boven de zeer kromme enige boom ter plaatse wist te laten uitsteken. Was niet gemakkelijk, want ik had er niet 1, niet 2, niet 3, nee maar liefst 4 pogingen voor nodig. Mijn rug was er niet blijer van geworden en ik was er doodmoe van, omdat het probleem steeds pas duidelijk werd als de antenne al (richting horizontaal) boven de boom uit kwam. Dan stond ie steeds hartstikke scheef en dan is het gewoon voor deelnemers lastiger het signaal te vangen. Die deelnemers stonden sinds vanavond wel 18 meter hoger dan voorheen in Baarn, want die zijn via deze website geadviseerd met ingang van vanavond niet op carpoolplaats Baarn maar op carpoolplaats 'Crailo' (A1 afrit 8 bij Bussum en Blaricum) te starten. Daarbij was de afstand naar ons door de lucht (dus hemelsbreed) maar 12 km en met een antenne op 16 meter hoogte in een verder volledig open gebied (op die lelijke reuzen na waar toeristen naar komen kijken, ik denk omdat ze niet geloven kunnen dat we echt niet normaal zijn in Nederland...).

Rob was dus aan het rond lopen met de smartphone (en heeft dus weer alle foto's gemaakt, het waren er totaal 50, waarvan een stuk of 5 mislukt (wazig), een stuk op 10 met een scheve of zelfs totaal diagonale horizon en nog wat anderen welke dubbel of niets zeggend waren in mijn ogen, wat er dus nog een heleboel mooie laat over blijven en die zie je in dit verslag terug).

Ik liep ondertussen rond mijn 'nieuwe' auto (waar ik ontzettend blij mee ben, al is het een hele dure kostganger zo lang de LPG installatie er nog niet in zit... ik ben aan het sparen...) en het viel mij tussen de werkzaamheden door op dat hier wel heel erg veel muggen zaten. Ik wist het wel, want dat was ook één van de redenen dat ik hier niet wilde staan eigenlijk. De hele Flevopolder is een muggen massa bij mooi weer, maar vandaag waaide het nogal dus ik snapte het eigenlijk niet echt. Het is bekend dat muggen slechte vliegers zijn en daarom maken ze meestal wel dat ze weg komen als het waait. Dus eerst gaf ik het de schuld dat wij onder de enige boom hier stonden (al was er op enige afstand het Pampusbos, wat eigenlijk 'Pampushout' heet). Dit bleek echter niet uit te maken, want op een zeker moment stonden Rob en ik beiden stomverbaasd te kijken over het 'Brikpad' (het fietspad tussen ons en de Oostvaardersdijk) wat letterlijk zwart zag van één langs streep muggen! Echt waar, ik overdrijf niet, het was abnormaal veel muggen daar. Ik greep dan ook direct in het dashboardkastje van mijn auto en gaf Rob een beetje 'Prikweg' gel om op zijn kalende hoofd te smeren (vorige keer waren we beiden ook al lek geprikt en ikzelf heb er dan de rest van de week last van ook...). Rob smeerde ik begon ook te smeren. Mijn handen, mijn nek, mijn voorhoofd en elk plekje lichaamsdeel wat nog niet bedekt was met kleding. Dat ik hiermee een soort ramp voorkwam, beseftte ik toen nog niet. Maar er gebeurde ook nogal veel deze avond en dat was over het algemeen niet aangenamer dan gestoken worden door een miljard muggen... hoewel...

Rond 20:06u hadden we dus voor de 4^e keer de mast in de boom gezet waarbij Rob ook nog wat halsbrekende toeren had uitgehaald maar ook daar kwam het niet helemaal mee goed (hoe goed Rob zijn best ook had gedaan) maar nu stond de antenne wel aardig en ook aardig hoog. Terwijl ik nu voor de 3^e keer aanhaal dat Ron rond liep met zijn smartphone, zal ik er ook maar eens bij vertellen wat hij zag. Dat was het hier onderstaande bord...

Ter nagedachtenis aan alle bemanningsleden van de Avro-Lancaster

MK.III - ED706 - DX-A van No. 57 Squadron

Om 02.38 uur, in de nacht van 30 april op 1 mei 1943, stortte de Avro-Lancaster neer in het IJsselmeer, ten noorden van Muiderberg. Op de windmolen recht voor u staat een vliegtuig met deze datum afgebeeld, ter nagedachtenis aan het afgebroken leven van de zeven jonge bemanningsleden. Hieronder ziet u de namen en portretfoto's van de gevallen soldaten. Opdat we nooit vergeten dat zij hun leven hebben gegeven voor onze vrijheid.

 † Sgt. W.J. Glotham Piloot RAFVR MIA	 † Sgt. A.V. Ansell Navigator RAFVR MIA	 † Sgt. J. Hodgson Radiotelegrafist RAFVR MIA	
 † Sgt. J.K. Mansley Werktuigkundige RAFVR MIA	 † Sgt. M.J. Grace Bommenrichter RAFVR MIA	 † Sgt. W. Nugent Rugschutter RAFVR MIA	 † Sgt. C.D. Todd Staartschutter RAFVR MIA

Op de Streekvos locatie hier aan de Brikweg bij Almere Poort was het dus een gigantische muggenplaag (ja echt waar, het heeft het hele verloop van de avond verder negatief beïnvloed). Verder hadden we hier dus windturbines, landbouwgrond en een heel stuk verder op pas water. Maar toch was hier iemand geweest die dat anders zag blijkbaar. Misschien had deze persoon last van hallucinaties door het eten van paddo's welke volgens Rob hier groeiden (en hij kan het weten...) of had de persoon in kwestie niet de juiste bril op, toen deze het bord plaatste wat hieronder staat. Maar zo midden tussen de landbouwgrond, op een asfaltweggetje bij 21 graden celsius was dit in ieder geval niet het eerste wat je verwachtte... (zie onderstaande foto). Dit bord was waarschijnlijk voor de winter bedoeld om die mensen die windturbines kwamen kijken te waarschuwen dat die kolere dingen ook wel eens bevroren en weer ontdooien. En als je van 85 tot 250 meter hoogte een stuk ijs op je kop krijgt, dan gaat wel het licht uit ben ik bang.

Maar goed, genoeg over de toch wel aparte omgeving waar zeker ook iets futuristisch aan zat, hoe verliep de Streekvos editie zelf eigenlijk?

Ja, wat denk je waarom ik er zo lang omheen zit te lullen? Ja dat dus...

Om 20:30u ging het signaal er in, maar dat ging meteen al mis. Ik zag mijn auto voorin helemaal zwart worden van de muggen. Ze zaten overal. Op de stoelen, spiegels, ramen, dashboard, op en in de radio, roosters, op het hemeltje van het dak (daar sla je ze niet dood want dan zit je met de vlekken) en noem het maar op. Overal muggen, maar het vreemde was, dat het geen grijze muggen waren tenzij het jonkies waren. Dat denk ik omdat ik er op sommige plekken gewoon doorheen kon kijken, zo transparant waren ze. Maar het waren er echt miljarden tegelijk, het toppunt van een plaag...

Maar die muggen massa's waren niet het enige probleem. Ik zag al bij de 2^e doorgang dat er iets niet klopte. De vospiep viel niet af aan het eind van de eerste minuut uitzenden. Die bleef doorgaan, dus moest ik op de hand gaan werken.

Vervolgens kwam ik er achter dat de reserve vospiep ook niet goed werkte. Die begon als een mitrailleur te rammelen nadat deze was afgevallen uit de TX (in de ontvangst stand moest vallen). Voor wie het zich afvraagt, er zat gewoon een diode over het relais hoor. Al mijn vospiepen zijn voorzien van diverse extra componenten tegen ongewenste storingen en oververhitting van componenten.

Toen zag ik ook nog de SWR regelmatig van 1:1.3 omhoog schieten naar 1:1.8 tot 1:2.0 (veel te hoog al is het niet direct heel schadelijk voor de transceiver, het kost 25% zendvermogen en dat wordt dan omgezet in warmte). De linear begon echt heet te worden, dus ik besloot tot de maatregel welke ik bijna nooit neem, maar hier geen probleem moest zijn omdat we helemaal open en hoog genoeg stonden. Ik besloot de linear en hele Streekvos set uit te schakelen en over te schakelen naar de zendbak waarmee ik normaal alleen radiovossen ga zoeken. Deze staat voor in in mijn auto op de dashboard en heeft exact dezelfde microfoon aansluiting als de Streekvosset. Het enige verschil is dat dit een zogenaamde 'H' of "HP" zendbakkie is. Dat staat voor 'High Power' en dat betekent een dubbel eindtrap. Waar een gewoon zendbakkie meestal 4 watt levert, levert deze ook geen 8, maar 20 watt zendvermogen. Op deze plek moest dat meer dan genoeg zijn want het zendvermogen is zelden van invloed op de ontvangst bij de deelnemers als de antenne hoog en vrij staat. Dus besloot ik bij wijze van grote uitzondering tot deze 'paniek maatregel' omdat de Streekvos set zodanig veel storingen had dat ik bang was dat de boel blijvend defect zou raken.

Dus ik riep in de uitzending dat het signaal er mogelijk langer dan een minuut even uit zou gaan zonder meer reden te geven dan dat het even nodig was. Ik kon de maatregel ook toepassen omdat ik deze avond weinig deelnemers verwachtte, omdat ik vorige week diverse afzeggingen had gehad en geen toezeggingen verder. Daarom ook dat ik het deze avond wel de avond vond om deze twijfelachtige maar sluwe plek te kiezen, zoals ik in het begin van dit lange relaas al had uitgelegd. Wat ik niet (en Rob ook niet) besepte was dat ondertussen dat ik mij de zenuwen aan het improviseren was om de (mogelijke) deelnemers maar stabiel signaal te blijven bieden om de minuut (ik zat de hele tijd handmatig in en uit te schakelen met een stopwatch op de smartphone voor me...) het eerste uur bijna voor de vos was. Maar toen merkte Rob op dat hij Danny Ronde Venen zag naderen en die stond nog wat te rommelen een eind richting het begin van deze lange smalle polderweg. Vervolgens kwam onze Danny met een noodgang aan scheuren, stopte een paar centimeter naast de campingstoel waarop Rob eindelijk even rustig was gaat zitten (die dacht al aangereden te worden) en toen klonk het heel triomfantelijk door het open raam van de grote Opel Astra stationauto 'Ja helaas, 1 minuut voor het eerste uur voor de vos!' en toen voelde ik mij toch wel even uitgelachen... Pas toen besepte ik waarom Danny eerste tijd stond te rekken een eind verderop en toen met hoge snelheid binnen kwam rijden. Die liep ons gewoon te dollen!

Arme Danny... hij is blijkbaar vergeten dat de Streekvos zulke dingen altijd onthoud... ☺

Met Danny werd het meteen stil en hij vertelde ook dat er op het 'nieuwe' startpunt carpool Crailo geen andere deelnemers waren geweest toen Danny daar begonnen was. Wel dat we er keihard binnen kwamen en dat plan heeft dus wèl gewerkt. Helaas werkte er verder weinig, maar met nog 20 watt (en nog maar 1 rijdende deelnemer die er geen last van had, zo had ik Rob even telefonisch gevraagd te checken bij hem) zond ik verder. Er hing nu een piep aan de het bakkie voor in de auto en die stond op een accutje aangesloten welke ik speciaal om te testen had mee gebracht. Hierom kon het aggregaat worden uitgeschakeld en het verlengsnoer wat van aggregaat naar de auto liep worden opgerold. Voor beiden zorgde ik zelf. De auto vulde zich ondertussen met muggen en ik had veel moeite gehad het bakkie voorin de auto klaar te maken en op te starten om het vossignaal over te nemen. Het was wel gelukt binnen de minuut maar ik moest mij een weg banen tussen de muggen (vermoedelijk). Zoals Danny Ronde Venen het zei: 'Ik heb er niets van gemerkt dat jij de hele avond aan het improviseren was' maar hij bedoelde tot voordat hij binnen kwam. Want vanaf dat moment zag hij mij bezig en zat mij geregeld uit te lachen... ☹ Grrr! :-/

Enfin, Mitch uit Hoofddorp die we al weken niet hadden gezien door medische kwesties in de familiesfeer op de vrijdagavonden, was de 2^e deelnemer en toch leuk dat hij er ook weer was en dit keer alleen waardoor het wel weer even tijd nodig had om ons te vinden (Maar het was ook geen

makkelijke plek hoor! Je moest er helemaal omheen rijden en van het water af om binnen te komen en dat is geen makkelijke peiling, zoals ervaren radiovossenjagers wel weten). Geregeld zaten er muggen rondom mij en veel ook maar ik werd gek genoeg niet 1x gestoken en dat was misschien wel het vreemdste mirakel van deze avond...

Nog voor Mitch binnen was, konden we weer niet stoppen met maar 2 rijders want onze nieuwste deelnemer 'Stopcontact Sprinter' met zijn auto op zonne energie kwam ook nog even langs. Ja in een windpark kan zo'n deelnemer natuurlijk niet ontbreken. Het duurde nog wel even maar omdat hij de locatie telefonisch van mij had door gekregen was het voor hem goed te doen om naar ons toe te rijden en zo geschiedde dus uiteindelijk. Laat ik nou (ook vanwege zijn teamnaam 'Stopcontact Sprinter') altijd hebben gedacht dat hij een stekkerauto (plug-in EV) had. Maar deze avond vertelde hij het zelf, hij rijdt op zonne energie en tankt dus nooit! Zo, wat was ik even ziek toen ik dat hoorde nu ik tijdelijk benzine moet tanken voor bijna 100 euro per tank... (ik snap ook niet waar anderen het van betalen want ik kan het niet opbrengen hoor om dan elke week te gaan radiovossenjagen...).

Nou ja, de balans opmakend toch nog een gezellige Streekvos. Danny met zijn grappige acties, Rob die de omgeving steeds mooi vast legt en verder ook prima hulp levert bij de edities. Mitch die weer terug gekeerd is en Joël (Stopcontact Sprinter) die toch even te telefoon pakt en langs komt na de drukke werkzaamheden. En hij zit even met autopech maar ik verwacht Spookrijder Jr. ook wel weer komende tijd. Al die trouwe deelnemers, daar doe ik het vooral voor en daarom ook dat ik op dit soort 'dagen met een gaatje' zoals een bekende sportvisser het vroeger noemde als even alles tegen zat, graag een paar tandjes bij zet om toch die radiovos in de lucht te houden.

Het is ook de reden dat ik het tijd vond eens een 'event' te organiseren voor de deelnemers. Ik verwacht geen 27 deelnemers en niet eens de helft ook, sterker nog, ik denk dat het de 10 deelnemers niet eens gaat halen, het Streekvos event van vrijdag 19 juni 2026 wat eigenlijk helemaal geen event is. Ik had er wel grootse plannen voor (geld wat ik er aan had uitgegeven was vertraging geweest op het spaargeld wat ik aan het verzamelen ben voor de LPG installatie in de Streekvos mobiel, want € 25 euro of € 97 euro per tank is nogal wat geld...) maar door gebrek aan beschikbare collega's die ons hadden kunnen helpen er een multivos met 3 vossen van te maken (ze wilden wel maar konden niet) heb ik er een Supervos (afstandvos) van gemaakt. Dat kunnen Rob en ik namelijk gewoon samen opzetten. En dan vind ik het ook niet zinvol er groots op te investeren. Prijzen had ik sowieso niet uitgereikt, want dan maak ik er een wedstrijd van en dat is wettelijk verboden. Ik houd handhavers liever te vriend, dat kan ik nog vaak nodig hebben... En dan kan ik nu ook het geld uitsparen wat ik anders kwijt was geweest aan het event om bij mijn spaargeld voor een LPG set te stoppen. Hoe eerder die er is, hoe beter het voor de Streekvos is. En niet alleen omdat ik dan sneller LPG rijd, maar omdat ik na dit doel weer ga investeren in andere dingen waaronder Streekvos materiaal. En jullie zullen merken dat dit de voslocaties en de sfeer nog beter gaat maken.

En de wat Streekvos 22 betreft. Ik heb het al vaker gezegd en het staat ook op de startpagina van deze website: 'Een goede sfeer is belangrijk en het aantal deelnemers is daar volledig ondergeschikt aan' en zo is het ook voor 19 juni. Als er überhaupt deelnemers zijn dan is het event geslaagd voor mij. Want we gaan natuurlijk niet zoals deze avond van de 5^e op 10 km van het startpunt staan en we moeten wel instaan voor hoorbaar signaal, dus de 19^e kost evengoed wel geld en energie. Omdat we dit nog niet eerder hebben gedaan met de set van Streekvos 2 (die als ik dit typ weer hersteld is, al was het hard werken tot diep in de nacht, gisteren zaterdag 6 juni) dus het is even afwachten of we daadwerkelijk het startpunt gaan halen. Natuurlijk gokken we niet, maar de theorie is nog altijd niet de praktijk dus het is altijd een zekere gok... ook als het niet zo bedoeld is.

Voor wat deze avond vrijdag 5 juni betreft, was het ook nog een lange. Mitch en Rob kozen weer McDonalds (ik plantte het zelf hoor... want ik wilde even los komen van de stress volle avond en die muggen moesten de auto nog uit wat nog wel even werk zou zijn). Met een lichaam vol adrenaline zou ik toch niet kunnen slapen. Licht, tissues... Rob en ik waren druk bezig om de muggen proberen weg te krijgen uit de auto nadat we afscheid hadden genomen van Joël en Danny. We stonden nu

niet meer in die muggen polder, maar in Almere stad op een goed verlichte plek op de route naar de McDonalds in de buurt van het Weerwater (en bij de Statenwijk in de buurt). Maar het schoot niet op en dat zag Mitch die naast ons stond geparkeerd. Hij kwam met een rol ductape aan en begon daar de muggen aan te plakken. Dat dit ook veel lijmresten op de voorruit gaf moest maar gezien worden als bijkomend omgemak' maar ik heb veel werk gehad omdat het zaterdagmorgen er weer af te krijgen. Neemt niet weg dat Mitch meer succes had dan Rob en ik samen, dus begonnen wij ook met ductape te werken. Gevolg, minder muggen maar nog steeds duizenden in de auto en nog meer resten op de ramen van lijmresten en dode muggen. Toen het enigszins verlichting in mijn gevoel gaf de weg vervolgd naar McDonalds. Daar aangekomen leek de rij extreem lang en deze bleef ook even een tijdje stil staan. Rob begon al voor te stellen naar 'De Hakkelaar' aan de A1 te rijden, omdat we daar toch langs kwamen op weg naar huis, maar Mitch besloot dat we ook niet wisten hoe druk het daar was en dat was ik al aan het bedenken geweest, dus bleven we wachten. Gelukkig ging al snel daarna de rij 'rollen' en vlot ook. Nog geen 10 minuten later hadden we de bestelling al doorgegeven en ik schrok (zoals vaker) van de woekerprijzen die McDonalds rekent maar Rob had dit keer wel een erg mooie burger, dat was weer iets nieuws. Rook ook goed (wat ik van de andere Mc burgers niet vind) en Rob genoot er ook zichtbaar van. Daarvoor was Mitch al langs de kassa en het uitgifte raam en zagen we hem 'vreten' alsof hij uitgehongerd was toen ik ook Rob en mezelf op de parkeerplaats reed... De conclusie van Rob was helder en waar toen ik nog eens verzuchtte 'Wat een muggen... niet normaal!'. 'Maar geen ratatouille!' concludeerde Rob, verwijzend naar die nacht dat we bij McDonalds Nieuwegein stonden en omringd waren door hele rioolratten families (en er waren geen globalistische elites bij... heel gek). 'Nee' antwoordde ik, 'En ook geen hele ladingen Meikevers zoals laatst op de Utrechtse Heuvelrug toen ik daar een radiovos vond'. 'Ze zaten zelfs in de kofferbak en op de vosset van de radiovos die nacht'. En zo hadden we toch weer een paar positieve zaken weten op te sommen. Iets waar Rob veel beter in is dan ik, maar wie eigenlijk niet, want ik ben echt niet het zonnetje in huis hoor. Zeker niet als je met een auto vol muggen en ductape resten op de ruiten zit. Ik was bezorgd, want deze auto moet het jaren gaan blijven doen en ik had het gevoel deze avond alsof ik de auto in een uur tijd 5 jaar achteruitgang had aangedaan.

Zaterdagmorgen stond ik laat op omdat ik na de McDonalds en het in Zaandam afleveren van Rob om 2:30u 's nachts nog mijn auto stond te lossen. Mijn asociale buurman had zijn ZZP bus weer pal voor de doorgang naast mijn appartementje gezet dus moest ik weer 10 meter lopen met de spullen. Dat was dubbel zuur, omdat ik niet alleen extra laat was maar ook moest de auto helemaal leeg omdat ik die de volgende morgen wilde gaan ontdoen van alle rotzooi en vervuiling. Uiteindelijk lag ik pas om 3:19u 's morgens in bed. Ik was toen bij het betreden van mijn tuin al tot de ontdekking gekomen dat de hemel in het noordoosten begon te kleuren (de morgenstond was al aanstaande toen ik klaar was met uitladen van de auto).

En toen ik om 7:30u die zaterdagmorgen wakker werd, kwam de klap alsof ik aan de alcohol had gezeten. Maar ik heb mijn hele leven nog nooit gedronken, meer dan 3 biertjes en een paar smerige wijnen voor mijn opleiding horeca. Toch had ik een kater, waarschijnlijk door een combinatie van veel te vast hebben geslapen (ik was al kapot die nacht) en het veel te snel opgedronken hebben van de beker koolzuurhoudende drank bij McDonalds eerder die nacht. En met deze kater sleepte ik mij door mijn ochtendrituelen en na wat te hebben gegeten en gedronken (maar dan zonder koolzuur erin) ging ik op halve kracht naar mijn auto waar ik nu voor het eerst de chaos zag op de ramen, dashboard, deels op het hemeltje boven het voorraam, op de deuren, de stijlen, de vloer, de bekleding van de stoelen en rond het achterraam. Toen ik de deuren en ramen suf als een konijn opende kwamen uit allerlei kieren en gaatjes nog levende muggen vrij en die begonnen weer rondjes te vliegen in mijn auto. Ik zette de achterklap toen ook maar helemaal open want het waaide een beetje en begon de laatste rommel die nog her en der lag uit de auto te verwijderen.

Toen ik terug geslenterd kwam waren de meeste muggen weg. Ik schat dat er nog maximaal 10 rond vlogen, de rest was ergens aan geplakt en plat, dus haalde in een vol pakje natte schoonmaakdoekjes uit mijn woninkje en begon... Mijn rug en mijn rechter (muis)arm (die nog te leiden hadden van het 4x mast opzetten de avond ervoor in Almere Poort) lieten blijken het nog

helemaal geen tijd te vinden voor deze monnikenklus en dat maakte het nog zwaarder om o.a. de voorruit van binnen schoon te krijgen. Daar was (naast alcoholdoekjes) enige kracht bij nodig en toen moest ik ook nog de buitenkant doen. De stijlen, deuren, bekleding, etc. etc. alles nam ik goed onder handen. Toen ik letterlijk trillend en slingerend terug liep naar de auto (na 2,5 uur poetsen, boenen en doekjes en losse rommel afvoeren) viel ik in de bestuurdersstoel, keek om mij heen en kon toen aan mezelf niet ontkennen dat ik het best wel goed gedaan had ondanks mijn zeer minimale conditie...

Ik wilde domweg doorbijtend ook nog de auto gaan stofzuigen om dan maar meteen van alles af te zijn, maar na de sleeptocht naar mijn gangetje in huis en een poging mijn stofzuigertje op te pakken, lieten mijn rug en muisarm collectief weten er nu echt helemaal klaar mee te zijn en eindigde ik 's middags uitgeput op de bank. Ik heb verder niet veel meer van de zaterdag mee gekregen. Dat was ook niet zo gek want toen ik aan de auto begon had ik ook al een paar uur zitten denken, onderzoeken, concentreren en solderen aan de Streekvos set en het bakkie wat voorin de auto stond (want ook dat had ik uit de auto gehaald die nacht er voor). Met een kater van de hoofdpijn en 2 leesbrillen (+1 en +3) was ik aan het werk gegaan en de meeste technische problemen gevonden en hersteld. Wat ik niet zeker weet en nooit zeker zal weten is waarom het topdeel van de antenne los zat toen we de antenne uit de boom hadden gehaald vrijdagavond. Rob had het nog extra gecontroleerd voordat de antenne voor de 4^e keer omhoog was gestoken door mij en Danny vond de top draaibaar los op de rest van de antenne toen 's avonds laat de boel weer omlaag gehaald werd. Daar was tussendoor niemand aan geweest natuurlijk, maar toch zat die top los (...). Zaten er dan ook nog spoken tussen die muggen soms..?

Ik lag die zaterdagmiddag tot rond 18:30u in een hoofdpijnslaap maar werd wakker zonder... dat was de 1^e echte opsteker dit weekend. Ik regelde eten voor mezelf en dat werd een broodje scharrelei wat ik nog over had gehouden van vrijdagavond en bij thuiskomst in de koelkast had gelegd. Na dit rustig te hebben genuttigd onder het genot van een oude aflevering van een goed Vlaams muziekprogramma (TV), besloot ik dan meteen maar het nog open op mijn werktafel liggende

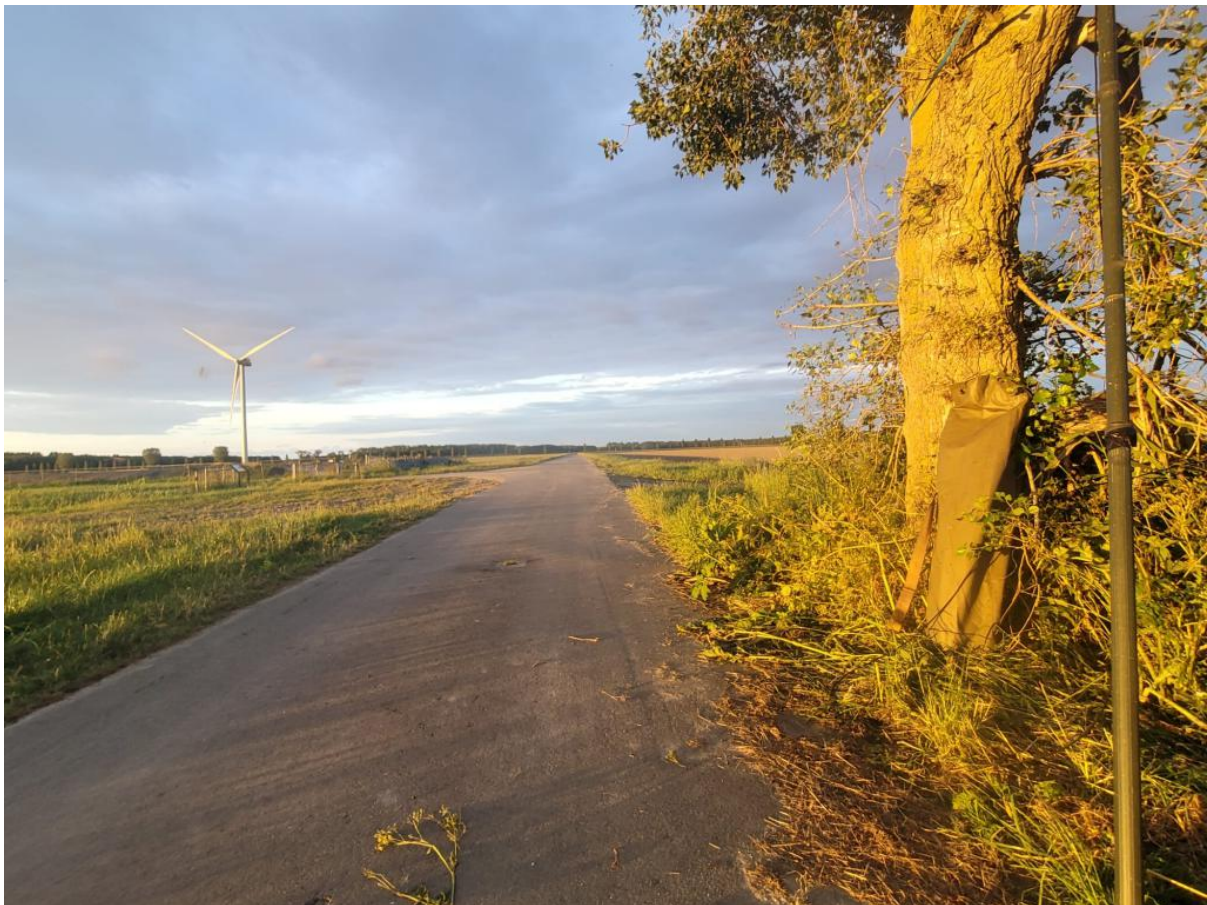
Streekvos setje verder te gaan fixen en dicht schroeven. Ook dat werd nog een tegenvaller. Ik had juist daarvoor Rob nog een Whatsapp bericht gestuurd dat ik alles verder wel verklaard en opgeknapt had (zover mogelijk) en dat ik van de vospiep op de set verder geen problemen meer verwachtte (omdat het bakkie vol problemen zat en daarom daar de oorzaak vooral zag), maar dat had ik helaas mis zo merkte ik deze avond.

De 'standaard' vospiep (die noem ik dan altijd vospiep 1) op de set, bleek een inwendig gebroken kabel te hebben (die met de mic plug die voor in de bak zit). De bak leverde 12v voedingsspanning voor de piep maar die kwam aan de andere kant van de kabel niet op de piep uit, terwijl deze wel op pen 6 van de mic plug stond. Kabelbreuk dus... Dus soldeerbout weer aan, nieuwe kabel knippen, strippen, voorbereiden en de mic plug van de oude kabel los maken. Schoon maken, voorbereiden, nieuwe kabel aan de vospiep (klote werk, want de piep moest uit de set worden gehaald en dan moeten de losse timer en startknop er ook uit, want niet lukt zonder eerst de bak eruit te halen). Dus moest ook het deksel van de set (de achterkant lag al open omdat ik met de voedingsspanning bezig was geweest). Zo zag ik mezelf uiteindelijk om 21:00u 's avonds nog met een schroefmachine en soldeerbout bezig en omdat ik nu weer een beetje helder was, zag ik ook allemaal details in de geopende en vrij van de set gemaakte piep toen ik er met mijn voorhoofdslamp in scheen welke ik niet oké vond. Dat werd een complete piep 1 renovatie en uiteindelijk werkte die weer perfect en zaten alle draadjes weer goed vast. De piep werd ook extra vast op het kastje van de set geschroefd en getest met de bak. Dat werkte goed, dus ging de bak er ook weer in nadat ik ook nog speaker, startknop en timer op een andere wijze op het kastje had geschroefd, zo dat de kabels wat handiger door de set liepen. Toen kon eindelijk de zendbak er weer in en de deksel terug worden geschroefd op de set. Ik stond daar nog even 20 schroeven met een schroefmachine er in te draaien om 22:50u. Mijn idiote Tokkie buurvrouw die mij 's nachts altijd wakker houdt als ze vrij is (lak aan de burens, die egoïstische mentaliteit die je ook terug vind bij mijn ZZP buurman met zijn bestelbus...) moest zeker werken zondagmorgen, want ze werkt in de zorg (poging tot... arme cliënten) en lag al op bed. Dus extra gas op die lollie (schroefmachine) en gaan. Zo ben ik meestal niet, maar deze keer had ik er echt even zin an... 😊

Toen ook de achterplaat weer op de set zat startte ik rond 23:30u op zaterdagavond (bijna nacht) de set weer op met 2 meters er achter en een grote dummyload. De zendbak deed het nu uitstekend en de pieper (nr. 1) ook. Er kwam 4,2 watt uit, maar toen ik de linear er achter knoopte zonder deze aan te schakelen was het nog maar 3,7 watt (!) Alarmbel (!). De linear doorvoer is niet goed. Dat is het

volgende punt van onderzoek, maar nu even niet meer... Linear werkte wel goed, maar ook de SWR klopt niet helemaal. Mijn dummyload heb ik zelf gebouwd en deze zit nog niet ingebouwd (Kooi van Faraday) dus bij hoog vermogen verloopt de SWR (omdat de meter niet alleen via de kabel maar ook via de lucht het signaal uit de dummyload ontvangt). Nog even niets aan doen dus, want dit heeft meerdere oorzaken die ik nog niet allemaal kan weg nemen. Maar één ding moet nog wel onderzocht worden - later - en dat is dat de bak ook een ingebouwde SWR meter heeft, welke net als een externe SWR meter aangeeft dat bij het inschakelen van de linear de SWR verandert van 1:1.0 naar 1:1.3. Dat hoeft geen ramp te zijn, maar het kan wijzen op een slechte ingangsweerstand bij de linear of een mis aangepaste ohmse brug (bakkie antenne uitgang staat niet in gelijke verhouding met de RTX ingang van de linear). Kortom, het is nog niet klaar. Maar we kunnen in ieder geval weer verder met de uitzendingen zonder vreemde toestanden, zo lijkt het.

Rest mij Danny, Mitch en Joël te bedanken voor hun deelname en komst naar de Streekvos plek. En jullie het meest bijzondere wonder van deze avond nog even mee te geven, want ook dat snap ik niet:

Ik ben niet 1x gestoken terwijl de muggen zelfs in mijn oren en mond zaten.

Eigenlijk kan ik dan eigenlijk maar één conclusie trekken: Of dit waren allemaal jonge mannetjes of het waren gewoon geen steekmuggen... Toch waren ze wel lastig! Het waren er gewoon teveel.

Dus komende vrijdag GEEN streekvos editie en 19 juni vanaf 20:30u de Midzomernachtvos tot 00:00u en die staat niet op 10 km van het startpunt. Eens zien of we de 5 deelnemers halen...

Graag tot 19 juni bij Streekvos 2.0 (om de week weer in een andere Streek).

Binnenkomers Streekvos 21:

1. Danny Ronde Venen uit Vinkeveen (21:29u)
2. Mitch uit Hoofddorp (22:16u)
3. Stopcontact Sprinter uit Zeewolde (22:55u)

S-rapporten:

S8 à S9 mobiel op draaipunt Crailo (Bussum)

Hard in Amersfoort (+50m) (dank Pierre ATV en fijne vakantie!)

En we waren ongetwijfeld op heel veel plaatsen in Nederland goed te horen omdat we helemaal 100% vrij stonden, vlakbij IJsselmeeroevers (aan 2 zijden van ons) en met 16 meter mast (de plek was 2.20 meter onder N.A.P.)